

DEBRECENI ÍTÉLŐTÁBLA

Bf.I.569/2007/3. szám

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Debreceni Ítéltábla, mint másodfokú bíróság a Debrecenben, 2007. december 4. napján tartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

v é g z é s t :

A halált okozó testi sértés büntette miatt vádlott ellen indított büntető ügyben a Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Bíróság 2007. évi augusztus hó 28. napján kihirdetett 5.B.1917/2005/35. számú ítéletét helybenhagyja azzal, hogy a büntetés években történő meghatározása a főbüntetésre is vonatkozik.

I n d o k o l á s :

Az elsőfokú bíróság vádlottat halált okozó testi sértés büntette miatt „3 börtönbüntetésre” és 3 év közügyektől eltiltásra ítélte.

Rendelkezett a bűnjelek sorsáról és a bűnügyi költség viseléséről.

Az ítélet ellen a vádlott és meghatalmazott védője felmentésért fellebbeztek.

Az ügyész az ítéletet tudomásul vette.

A Debreceni Fellebbviteli Főügyészség Bf.387/2007. számú átiratában a megyei bíróság ítéletének helybenhagyását indítványozta a bűnösségi körülmények kiegészítése mellett.

A vádlott és védőjének perorvoslata folytán az ítéltábla a megyei bíróság ítéletét a Be. 348.§ (1) bekezdése alapján a Be. 361.§-a szerinti nyilvános ülésen teljes terjedelmében felülbírálatának körébe vonta.

Ennek során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a perrendi szabályok maradéktalan betartásával lefolytatott széleskörű bizonyítási eljárás során ügyfelderítési kötelezettségének eleget tett.

Az általa megállapított tényállás csaknem hibátlan, csupán - az iratok tartalma alapján - annyiban egészítendő ki, hogy az Országos Mentőszolgálathoz a bejelentés 21,02-kor érkezett (nyomozati iratok 92. oldala).

Az ítélet 8. oldal 3 bekezdése akként helyesbítendő, hogy a sértett a bántalmazás időpontjában közepes fokú, esetlegesen súlyosabb fokú alkoholos befolyásoltság állapotában lehetett (nyomozati iratok 72., 76. oldal).

Az így pontosított tényállás mindenben megalapozott, mentes a Be. 351.§ (2) bekezdésében felsorolt hiányosságoktól, az ítélet felülbírálatának alapjául elfogadta.

Az ítélet a vádlott és védőjének felmentésre irányuló fellebbezését nem találta alaposnak.

A védelem vitatta, hogy a vádlott cselekvősege folytán következett be a halálos eredmény. E körben aggályosnak találta a cselekmény egyetlen szemtanújának a vallomását, illetve ennek értékelését.

Az elsőfokú bíróság az ügyben igen részletes bizonyítást vett fel. Számos tanút hallgatott ki, részletesen összevetette a vádlott vallomásával. Kiemelten foglalkozott az eset szemtanújának,-nek valamennyi vallomásával. E tanú állításait az eljárás folyamán mindvégig egyezően adta elő, így külön kiemelandő, hogy vallomását a bíróság által tartott helyszíni tárgyalás adatai mindenben megerősítették, ezt megelőzően a nyomozás során készített helyszínrajzon rögzítettek is.

Körültekintően vizsgálta a bíróság a védő által aggályosnak ítélt cselekvéssorozatot, és alappal jutott arra a következtetésre, hogy a vádlott a 2 perces időintervallum alatt okozhatta azokat a sérüléseket, amelyek a halálos eredmény bekövetkezéséhez vezettek.

E körben utal az ítélet a igazságügyi orvosszakértői véleményben rögzítettek, illetve az igazságügyi orvosszakértő tárgyaláson tett aggálytalan nyilatkozatára.

Alappal zárta ki az elsőfokú bíróság, hogy a sértettet a általi megtagadása bárki más bántalmazhatta volna.

A megyei bíróság a bizonyítékok körültekintő értékelése, mérlegelése során hibátlan következtetést vont le a vádlott bűnösségére, akinek szándéka kétséget kizáróan testi sértés okozására irányult, a halálos eredményt tekintve pedig gondatlanság állapítható meg a terhére.

Helyes a cselekmény jogi minősítése is.

A vádlott és védőjének felmentést célzó jogorvoslata az elsőfokú bíróság mérlegelési tevékenységét támadván a másodfokú eljárásban eredményre nem vezethetett.

Csupán utal az ítélet arra, hogy a sértett által kezdeményezett, de a vádlott által elfogadott inzultus a kölcsönösség talaján állt, ezért a vádlott javára jogos védelmi helyzet értékelése szóba sem kerülhetett.

A megyei bíróság a vádlott javára szóló enyhítő körülményeket hiánytalanul feltárta. Helyesen értékelte a terhére, hogy kitartóan és durván bántalmazta a sértettet. E körben csupán annyi kiegészítést tesz az ítélet, hogy a bántalmazással a sértettnek az átlagot meghaladó fájdalomkeltésre alkalmas sérüléseket okozott.

A kiszabott fő- és mellékbüntetés neme és mértéke törvényes. Észlelte az ítélet, hogy az ítélet rendelkező részében (a kisírtetben is) a főbüntetés tartama mellett nem került feltüntetésre - nyilvánvalóan leírás hiba folytán - a tartam megjelölése, azonban az években történő meghatározás az ítélet indokolásából (15. oldal 6. bekezdés) kétséget kizáróan megállapítható.

Az elsőfokú bíróság által alkalmazott főbüntetés súlyosnak semmiképpen nem értékelhető, annak további enyhítésére az ítéletábra lehetőséget nem látott.

Az ítéletábra a megyei bíróság ítéletét - annak egyéb rendelkezéseit is törvényesnek találva - a Be. 371.§ (1) bekezdésére utalással helybenhagyta azzal, hogy a büntetés években történő meghatározása a főbüntetésre is vonatkozik.

Debrecen, 2007. december 4.

Dr. Balla Lajos sk. a tanács elnöke, Szabóné dr. Szentmiklóssy Eleonóra sk. a tanács tagja, előadó, Dr. Simonné dr. Nagy Éva sk. a tanács tagja

Záradék: A Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Bíróság 5.B.1917/2005/35. számú ítélete az ítéletábra jelen határozatával 2007. december 4. napján jogerős és végrehajtható.

Debrecen, 2007. december 4.

. Balla Lajos sk.
a tanács elnöke